

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. П., 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ив. Николов

при участието на секретаря Величка Андреева
като разгледа докладваното от Андрей Ив. Николов Гражданско дело № 20221230101110 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 422 ГПК.

Ищецът – „ЛЗ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. П., ул. „О.“ № 41, ЕИК ***, твърди, че между него (като изпълнител) и ответника (като възложител) е бил сключен Договор за извършване на строително-монтажни работи от 17.05.2017 г. Уточнява, че тази сделка се отнася до изграждането на топлоизолационна система, монтаж и демонтаж на строително скеле за обект, представляващ „многофамилна жилищна сграда – бл. 44, вх. А, Б, В, Г, Д, Е и Ж, с административен адрес в гр. П., кв. „И.“, ул. „Ю. Г.““. Поддържа, че посредством допълнителна устна уговорка към договора, която е постигнал с възложителя, е предоставил на последния свое собствено строително скеле, свързано с изпълнението на работата на обекта, което след завършването ѝ е трябвало да му бъде върнато. Изтъква, че след приключване на строително-ремонтните работи работници на ответника са демонтирали скелето, без то да бъде върнато. Смята, че по тази причина ответникът е длъжен му да заплати неговата парична равностойност, която е 11 042,10 лв. Пояснява, че описаното вземане попада в обхвата на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, срещу която ответникът (като длъжник в заповедното производство) е подал възражение. Иска постановяване на съдебно решение, с което длъжимостта на вземането да бъде призната за установена. Претендира и съдебни разноски.

Ответникът – „Н. К.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. П., ул.

„Б.“ № 75, ЕИК ***, оспорва ищцовата претенция, настоява за нейното отхвърляне и за присъждане на съдебно-деловодни разходи. Излага доводи, че: ищецът, в качеството си на изпълнител по сочения договор, е бил длъжен да го изпълни със свои средства; към тези средства спада и строителното скеле; той не е получавал такова от ищеца, не е организиран неговото демонтиране и не е имал задължение да му го връща, респ. да възстановява неговата стойност.

Съдът приема следното:

Предмет на разглеждане е установителен иск по чл. 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 4 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 2 във вр. с чл. 258 и сл. 33Д.

От ч. гр. д. № 642/22 г. на Районен съд – гр. П., приложеното към настоящото дело, се установява, че:

- вземането по тази искова претенция е включено в предметната рамка на издадената по цитираното частно дело Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК с № 370 от 18.05.2022 г.;
- заповедта е била връчена на ответника (имащ качеството на длъжник в заповедната процедура) и същият е възразил срещу нея, по реда на чл. 414 ГПК;
- затова и на основание чл. 415, ал. 1, т. 2 от същия кодекс, ищецът е предявил срещу него иск за съществуването на оспореното вземане.

В принципен порядък уважаването на ищцовата претенция е предпоставено от кумулативното наличие на следните изисквания: 1/ постигане на уговорка, в рамките на твърдения договор за изработка, по силата на която ищецът е предоставил на ответника соченото строително скеле, със задължение за връщане; 2/ настъпване на условията, при които тази вещ е следвало да бъде върната, и 3/ неизпълнение на това задължение от ответната страна, респективно незаплащане на стойността на невърнатата вещ.

Правилата, уреждащи разпределението на доказателствената тежест в исковия граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), възлагат на ищеца да установи наличието на първите две предпоставки за уважаване на иска, а на ответника – погасяването на задължението, до което той се отнася.

Страните не оспорват сключването на процесния писмен договор за изработка помежду им, като копие от него е приобщено към доказателствената съвкупност. От съдържанието му се изяснява, че ищецът, в качеството си на изпълнител, е бил длъжен да реализира работата, поръчана му от възложителя, без да е уговорено отклонение от диспозитивното правило на чл. 259 33Д. Според последното, изпълнителят е длъжен да изработи поръчаното със свои средства. В самия договор липсва уговорка, че възложителят има какъвто и да било ангажимент към строителното скеле, нужно за осъществяване на договорените ремонтни дейности.

Не са представени никакви други доказателства, от които да се направи

фактически извод за постигането на договореност между ищеца и ответника, съобразно която за последния е налице задължение да стопанисва строителното скеле, докато се вършат строителните работи, а след финализирането им да е длъжен да го върне на първия. Напротив, от насрещното доказване, проведено от ответното дружество, чрез гласните доказателствени средства, създадени с участието на свидетеля Ангел Шавалов, който завежда административната му служба, отново се потвърждава, че ищецът е бил длъжен със собствени средства да изпълни работата, до която се отнася сделката.

Ищцовата страна не е провела и надлежно доказване, че е предала на дружеството ответник елементите, формиращи строителното скеле. В тази връзка единствено са представени два броя приемо-предавателни протоколи – от 17.05.2017 г. и от 19.05.2017 г., които обаче бяха изключени от доказателствения материал, на основание чл. 183, ал. 1, изр. 2 ГПК.

Ето защо и не са налице предпоставките за уважаване на предявения иск, поради което той подлежи на отхвърляне.

При този изход от спора право на съдебни разноски има само ответникът (чл. 78, ал. 3 ГПК), като техният размер възлиза на 2 000 лв. и обхваща възнаграждение за един адвокат, което е платено, съгласно отбелязването в представения по този повод договор за правна защита и съдействие.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. П., Гражданско отделение, Трети състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „ЛЗ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. П., ул. „О.“ № 41, ЕИК ***, **предявен против „Н. К.“ ЕООД**, със седалище и адрес на управление в гр. П., ул. „Б.“ № 75, ЕИК ***, **с който се претендира да бъде признато за установено**, по реда на чл. 422 ГПК, **че последното дължи на първото следната сума**, която е включена в предметния обект на Заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК с № 370 от 18.05.2022 г., издадена по ч. гр. д. № 642/22 г. на Районен съд – гр. П., **а именно: 11 042,10 лв.** – стойност на невърнатото строително скеле, което „ЛЗ“ ЕООД е предоставило на „Н. К.“ ЕООД, въз основа на допълнителна устна уговорка, постигната към сключения помежду им писмен Договор за извършване на строително-монтажни работи от 17.05.2017 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „ЛЗ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. П., ул. „О.“ № 41, ЕИК ***, **да заплати на „Н. К.“ ЕООД**, със седалище и адрес на управление в гр. П., ул. „Б.“ № 75, ЕИК ***, **сумата от 2 000 лв.** –

съдебни разноси за производството по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните, пред Окръжен съд – гр. Благоевград, в 2-седмичен срок, считано от връчването на препис, с въззивна жалба, която се подава чрез Районен съд – гр. П..

Съдия при Районен съд – П.: _____